

VSI SVETI

Na praznik vseh svetih, ki ga praznujemo vsako leto 1. novembra, naj bi se spominjali vseh tistih neštetihi nebeških izvoljencev, ki so na zemlji živeli zelo sveto, pa njihove svetosti, ni nihče poznal. Pri Bogu pa so zanj prejel plačilo. Morda so živeli čisto blizu nas, pa nismo vedeli, kakšna čuda je ustvarjala v njih Kristusova milost. Navsezadnje ni važno, ali imamo veliko uradno in javno priznanih svetnikov, glavno je, da dosegamo veliki cilj, h kateremu smo vsi poklicani - svetost in z njo zedinjenje s troedinim Bogom, v katerem edinem bomo naši popolno in neminljivo srečo.

Praznik vseh svetnikov je nadvse vesel praznik, ki vlije vsako leto znova obilje tolažbe in poguma vsem Kristusovim učencem, da moremo s potrpežljivostjo in ljubeznijo zmagovati nad svojimi notranjimi in prav tako zunanjihi bridkostmi in težavami. To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki so dobojevali dober boj in dokončali tek. Zdaj pa se radujejo v Bogu z veličastnim veseljem in s svojim zgledom svetijo tudi nam in kažejo, kako priti do zmage. Obenem pa nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo našim slabostim.



Naj bi nam bilo podeljeno po njihovi priprošnji, česar ne moremo doseči s svojimi zmožnostmi.

Zato se nam ni treba bati prihodnosti - smo v letu vere, ko naj bi poglobili svojo vero v troedinega Boga, imamo

priprošnjico Devico Marijo, imamo svetnike, h katerim se lahko zatečemo v svoji nebogljenosti in težavah. Zaupajmo vanje in iz vere črpajmo moč v svojih stiskah in težavah.

Sonja

RAZMIŠLJANJE O SMRTI

V teh dneh bomo nehote razmišljali o minljivosti življenja. Spominjali se bomo pokojnih sorodnikov, prijateljev in znancev in si postavili vprašanje: Kakšen pa je moj odnos do smrti, do tega neizbežnega konca življenja? Kristjani smo in za nas pomeni smrt le prehod v drugo, lepše življenje. Se tega zavedamo? Naj navedem resnični dogodek, ki osvetljuje, kako lahko verni človek sprejme smrt svojega bližnjega. Smrt ne nastopi vedno v starosti ali po težki bolezni, ampak kar iznenada povsem nepričakovano.

Zgodila se je prometna nesreča s smrtnim izidom. Žrtev je bil aktivni moški srednjih let. Njegova priletna mati je bila bolehnata in je živela v domu. Zdaj so bili sorodniki v dvomih. Kako bo sprejela to žalostno novico? Bo to vplivalo na njeno šibko zdravje ali celo povzročilo smrt? Izgubila je edinega sina, nanj je bila zelo navezana. On ji je zagotavljal varnost in zaščito. Vedno ga je zago-

varjala. Njena hči, pokojnikova sestra, se je kljub vsem pomislekom odločila, naj mati izve resnico. Skupaj z medicinsko sestro doma, ki je bila



mami posebej blizu, je šla k njej in ji povedala, kaj se je zgodilo. O vsem tem so obvestili tudi mamino osebno zdravnico, ki bi ji lahko pomagala, če bi bila potrebna zdravniška pomoč. Mama je mirno sprejela vest o smrti svojega sina. Skupaj z njo so se odločili, da ne bo šla za pogrebom, ampak jo bodo pozneje v vozičku peljali na pokopališče, da se bo lahko poslovila od njega. V času pogreba mama ni bila sama. Pri njej je bila njena znanka, gorela je sveča in skupaj sta molili za sinovo dušo.

Irena

DAN ŽUPNIJE V IŠKI VASI – SREČANJE VERNIKOV IŽANSKE ŽUPNIJE



»Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne narodove omike.« (A. M. Slomšek). Slomškova misel je bila geslo družabnega srečanja faranov Župnije Ig. Letošnje, osmo po vrsti, je bilo v Iški vasi, ob žegnanju zavetnika cerkvice Sv. Mihaela. Srečanje smo združili z blagoslovitvijo obnovljene Lurške kapelice pred Iško vasjo.

Kapelica je potrebovala temeljito prenovo, zato se je oblikoval gradbeni odbor. Številni vaščani so sodelovali s prostovoljnimi delom, še več jih je prispevalo finančna sredstva. Domači obrtniki so pomagali oblikovati

podobo obnovljene kapelice. Hvala Ivanu Kramarju, Tonetu Žagarju, Romanu Zdravje, Pavlu Petrovčiču, Mariji Zdravje, družini Janežič ter vsem, ki ste nas velikodušno podpirali, tudi z molitvijo.

Kip Lurške Matere božje je restavriral akademski kipar, restavrator mag. umetnosti Ljubo Zidar. Na kapelici sta novi freski, akademskega slikarja Lojzeta Čemažarja. Na vzhodni strani prizor iz Razo-

detja, Marija z Jezusom in nadangelom Mihaelom ter zmaj. Na zahodni strani je Jezus na križu, pod križem je Marija in apostol Janez.

Iskrena hvala vsem nastopajočim: Cerkvenemu pevskemu zboru, narodnim nošam, skavtom, birmancem, fotografoma Jožetu Mrkunu in Alešu Hostniku ter Klubu harmonikarjev Kumše, Ženskemu pevskemu zboru Fran Govekar, mladinski glasbeni skupini Arcus iz Tomišlja, Aneju Zore, Joštu Selanu, Niki in Lari Janželj, Mihi Grmeku in Andreji Zdravje.

Slovesno mašo je daroval nekdanji ižanski kaplan prof. dr. Janez

Vodičar s somaševalci: tomišeljskim župnikom Srečkom Golobom, župnikom mag. Jožetom Pozdercem in kaplanom Janezom Žerovnikom.

Pri izvedbi župnijskega dne so pomagali vaščani celotne vasi, iskrena hvala za vašo podporo.

Hvala gradbenemu odboru, ki smo ga sestavljali: Pavle Petrovčič, Janez Rupert – Jakopov, Francka Železnikar, Marija Zdravje, Janez Rupert, Ivan Žagar, Lojze Janežič in Mateja Jere Grmek. Za kosilo sta poskrbela glavna kuharja Jože Intihar in Mare Petrovčič z ekipo. Hvala TD Iška vas s predsedni-

co Eriko Janželj, PGD Iška vas s predsednikom Marjanom Arharjem, ekipi za pripravo srečelova s Francijem Grimšičem in Tonijem Mačkom ter hvala gospodinjam za sladke dobrote.

Pri sv. maši smo imeli darovanje (ofer), pri katerem smo zbrali 1561 €. Iz tega smo poravnali razne stroške. Zahvaljujemo se vsem obiskovalcem nedeljskega srečanja. Veseli nas, da ste se odzvali vabilu v tako velikem številu. To je znamenje, da je še luč v naših srcih in da nam je sveta vera vodilo življenja.

Mateja Jere Grmek

SVETI DUH, POSVETI NAS!

V nedeljo 21. 10. 2012 je na Igu prejelo zakrament svete birme 16 devetošolcev. Birmovalec je bil stiški opat pater Janez Novak.

Zakrament potrditve v veri, ki prejemniku še dopolni in utrdi milosti, ki jih je že prej prejel pri krstu, naj bi sovpadal z duhovno zrelostjo, zato se birmo navadno podeljuje ob prehodu iz otroštva v odraslost, npr. ob koncu osnovne šole. Ob podelitvi tega zakramenta birmanec prejme Božjo milost in darove Svetega Duha: dar modrosti, dar umnosti, dar svéta, dar moči, dar vednosti, dar pobožnosti in dar strahu Božjega. Ti darovi bolje usposobijo birmanca za življenje po Jezusovem nauku in s tem za krščansko pričevanje.

Vseh 16 birmancev se je na prejem svete birme začelo pripravljati pred enim letom, skupaj z birmanskimi animatorji gospo Andrejo Podržaj, gospo Matejo Jere Grmek in gospodom Mirkom Merzelom. Spoznavali so Sveto pismo, obiskovali verske ustanove in poglobili medsebojne vezi na dveh duhovnih srečanjih na Kureščku in Uskovnici.

Tudi starši smo se srečevali na rednih mesečnih srečanjih. Z gospodom župnikom in animatorji smo se pogovarjali, da smo mi prvi, ki moramo biti vzgled našim otrokom. Skupna molitev in močna volja nas je vodila, da tudi sami postanemo boljši kristjani. Skupaj z otroci smo obisko-



vali devetdnevnicu. Duhovno obnovo je za nas in botre vodil župnik iz Veržeja gospod Janez Turk. Vsem se je v spomin najbolj vtisnila pripoved o spokorniku in svetniku Frančišku Asiškemu, ki govori takole:

Frančišek je nekega dne molil v napol razpadli in podrti Cerkvi svetega Damijana. Zaslišal je besede: » Frančišek, ali ne vidiš, da se moja hiša podira? Pojdi in jo popravi!« Frančišek je te besede razumel dobesedno in je začel popravljati cerkev. Ko je bilo delo opravljeno je zopet stopil v cerkev in pričakoval, da ga bo Bog pohvalil, kako lepo je uredil cerkev. Pa je zopet zaslišal glas: » Frančišek, ali ne vidiš, da se moja hiša podira? Pojdi in jo popravi!« Frančišek ni vedel, zakaj Bog ni zadovoljen. Ko je potem nekega dne ministriral pri

maši, je duhovnik bral evangelij, kako je Kristus poslal apostole oznanjat evangelij: »*Pojdite rajši k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Spotoma pa oznanjajte in govorite: 'Nebeško kraljestvo se je približalo.' Bolnike ozdravljajte, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbno ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane.*« (Mt 10, 6-10). Frančišku so bile te besede kot odkritje, saj je doumel njihov pravi pomen in vsebino. Spoznal je, kaj mu je Bog sporočal. Po maši je šel takoj iz cerkve. Poln svetega navdušenja je šel v župnijsko cerkev svetega Jurija, kjer je imel svojo prvo pridigo. Govoril je preprosto, a zelo prepričljivo. Potem je hodil okrog in pridigal povsod, kjer so bili ljudje pripravljeni poslušati. Spodbujal jih je k pokori in medsebojni



ljubezni. Njegove preproste, iskrene in pristrčne besede so šle ljudem do srca. Imel je srce, polno ljubezni, zato je znal vse pomiriti, potolažiti, razveseliti in ohrabriti.

Po duhovni obnovi smo odšli k sveti spovedi. Naše duše in srca so bili čisti in pripravljeni na veliki dogodek.

V nedeljo smo se zbrali pred domačo cerkvijo in vsi zavzeti pričakovali začetek birmanske maše. Skupaj z duhovniki in birmovalcem smo se odpravili v cerkev, kjer nas je pričakalo številno občestvo. Zvoki orgel in prečudovito izbrane pesmi pevcev so še bolj dopol-

nili slavnostni dogodek. Naj se na tem mestu še enkrat zahvalim organistu g. Igorju Kovačiču, cerkvenim pevcem in vokalni skupini Borovničke s solistko gospo Nadjo Janežič. Bili ste izjemni.

Naj svoje občutke ob tem družinskem prazniku strnem z besedami, ki jih je opat pater Janez povedal med pridigo. Vsak izmed nas je kot neobdelan kos marmorja, navzven morda neprivlačen in z napako, prasko, vendar se pod pravimi rokami, močno voljo in zavzetostjo lahko preoblikuje v čudovit izdelek – v pravega kristjana!

Vesna

BIRMA - ZAPIS BODOČNOSTI

16 deklet in fantov. 16 nadebudnih mladih, od katerih so nekateri pokazali radovednost, zvedavost, večina pa jih je pripravo na prejem zakramenta sv. birmе sprejela kot del nujne priprave. Lahko rečem, da se ti občutki, v teh letih kar sem skupaj z mladimi pri pripravi, več ali manj ponavljajo. Kolikor je vsakokrat ob prvem srečanju z novo generacijo prisoten občutek ali jih bom znala pritegniti s podajanjem tem, ali bom dovolj ustvarjalna in izvirna, toliko je med letom tudi prijetnih presenečenj. Še posebej v zadnjih dnevih pred birmo so opazni premiki; mladi postanejo bolj odprti, odkriti, raje sodelujejo pri sv. maši, brez zadržkov stopijo k ambonu in preberejo prošnjo ali zahvalo. Ko bi le znali v župniji na pravi

način uporabiti te njihove potenciale.

Večkrat sem se tudi vprašala, ali bom lahko upravičila zaupanje staršev, ki so nam zaupali svoja dekleta in fante. Vedno znova sem sprejela to nalogo kot veliko odgovornost. V ižanski župniji smo s pripravami na birmo pričeli v lanskem šolskem letu. To je pomenilo dobro leto njihovega intenzivnejšega krščanskega življenja. Poleg tega, da so hodili k verouku, so obiskovali tudi birmanske skupine, kjer smo obravnavali različne teme. Imeli smo dve duhovni pripravi, enkrat na Kureščku, drugič pa na Uskovnici. Vsak od nas animatorjev ima različen pristop k podajanju tem in pogovorov na srečanjih, vsem nam pa je skupno to, da smo z veseljem in navdušenjem sprejeli mlade in da nam ni vseeno zanje.

Kjer imajo v družini birmanko/birmanca, se v času priprav kar naprej nekaj dogaja. In tako je prav. Tudi celotna župnija doživlja birmo kot praznik. Skozi stoletja že posredujejo SVETEGA DUHA krščenim s polaganjem rok, ki pomeni neke vrste pečat krščanske zrelosti in poslanstvo. Le enkrat v življenju ga prejmemo in vendar učinek SVETEGA DUHA deluje vsak dan. Vendar pa, kot je dejal letošnji birmovalec gospod opat Janez Novak, ne prejmejo vsi enako mero darov SVETEGA DUHA. Kolikor kdo odpre svoje srce, toliko več bo odmerjeno.

Od birme naprej se bodo dekleta in fantje samostojno odločali na

kakšen način bodo sprejemali Boga. Lahko da bo njihovo življenje brez tavanja, zablod, dvomov, zmot, če bodo našli pravo pot. Lahko pa bo nasprotno, vendar nikoli ne bo prepozno, da se vrnejo nazaj h koreninam. Imeli se bodo kam vrniti.

Vsem birmancem želim, da bi našli svoje življenjsko poslanstvo in odgovore na mnoga vprašanja in da bi se v prihodnje znali vključiti tudi v župnijske skupnosti. Želim jim, da bi v življenju vedno delali in živeli iz prepričanja, delali s srcem, delali svobodno in bili v tem svojem ravnanju srečni, veseli in ponosni.

Andreja

ROMANJE V MEDJUGORJE

V petek 5.10.2012 se je kar velika skupina Ižancev priključila romanju v Medjugorje. Peljali smo se s tretjim od treh avtobusov iz Slovenije. Pobrali smo še romarje iz Velikih Lašč, Ribnice, Stare cerkve in Kočevja.

V Medjugorju smo se najprej namestili v hotelih in se udeležili večerne maše, ki jo imajo vsak dan ob 18. uri. Ker je vedno veliko romarjev, je maša zunaj. Imajo velik prostor z vrtnimi klopami. Po naših izračunih se tam lahko zadržuje več tisoč ljudi (5000?). Naslednji dan smo že zjutraj odšli na Križevac. Ob molitvi križevega pota in rožnega venca med postajami, smo težko ostali v skupini. Bilo je zelo veliko romarjev vseh ras in jezikov, ki so po strmi, kamniti poti

sledili postajam križevega pota. Popoldan smo obiskali Majčino selo. Ustanovil ga je zdaj že pokojni pater Slavko Barbarič. V njem so poskrbeli za otroke, sirote iz vojne na Hrvaškem in Bosni, pa tudi za ostale otroke, ki so ostali brez staršev. Še vedno imajo okrog petdeset varovancev, starih od nekaj mesecev do devetnajst let. Živijo v hišicah kot družine, šest do sedem otrok in dve odrasli osebi. Sprehodili smo se tudi po Frančiškovem vrtu, ki so ga pod vodstvom patra Slavka uredili na nekdanjem smetišču. Imajo tudi nekaj živali, ki jih v terapevtske namene uporabljajo otroci iz Majčinog sela. Na povratku smo se ustavili pri ozdravljenem narkomanu Goranu in poslušali njegovo pričevanje.

Svoje življenje deli na dva dela, življenje brez Boga in z Bogom. Iz pekla odvisnosti ga je pripeljala molitev in vera. Zdaj živi urejeno družinsko življenje in je oče štirih otrok. V nedeljo smo se zjutraj odpravili na Crnico, mesto prikazovanja. Tudi tu smo se vzpenjali na hrib. V skrivnosti rožnega venca ob reliefih, ki stojijo ob poti, nas je uvedel naš kaplan Janez Žerovnik, ki je bil duhovni vodja romanja. Zmolili smo veseli in žalostni del rožnega venca in se nekaj časa zadržali pri kipu Marije, ki stoji na kraju, kjer se je pred dobrimi tridesetimi leti Mari-

ja prikazala otrokom. Zdaj so seveda vsi odrasli, vendar imajo nekateri občasno še videnja. Marija jim vedno naroča, da je potrebna molitev. V ponedeljek zjutraj smo imeli slovensko mašo v cerkvi. Romarjem naših treh avtobusov so se pridružili še romarji iz Gorice, pravzaprav iz obeh Goric, italijanske in naše Nove Gorice. Bili so zelo veseli in so se nam pridružili tudi pri petju.

Polni lepih vtisov in vzpodbud za življenje po veri smo se odpravili domov.

Tončka Jeraj

ROMANJE ZAKONSKKE SKUPINE NA PTUJSKO GORO

Oblačne in deževne sobote 13. oktobra smo se zakonci mlajše zakonske skupine z otroki in gospodom župnikom podali na romanje na Ptujsko goro.

Po jutranji molitvi pred farno cerkvijo smo se podali na pot. Malo pred 10. uro smo prispeli k Mariji, kjer sta ob

10. uri naš župnik in eden tam živečih patrov darovala sveto mašo pod Marijinim plaščem. Zakonci smo pri maši sodelovali z branjem božje besede in petjem, med pridigo pa nam je pater orisal zgodovino cerkve na Ptujski gori.

Po končani sveti maši smo si v ro-



marski sobi ogledali multivizijo, kjer smo se s pomočjo videa še bolj podrobno in slikovito seznanili z zgodovino in vsebino Marijine cerkve. Po ogledu smo kupili spominke in se odpravili na kosilo na bližnjo turistično kmetijo Ačko.

Ko smo se pošteno okrepčali, smo krenili proti Mariboru, kjer smo si od daleč ogledali gradnjo cerkve in novega don Boskovega mladinskega centra. Svoje

romanje smo sklenili z molitvijo na Slomškovem grobu v mariborski stolni cerkvi.

Polni vtisov smo si privoščili še poznano popoldansko kavo, poklepetali in se počasi odpravili domov, obogateni z nebeškim blagoslovom našega blaženega Slomška in z zavestjo, da nas nebeška Mati vedno in povsod ogrinja s svojim plaščem.

Barbara Jamnik

OB MISIJONSKI NEDELJI

Letošnjo misijonsko nedeljo smo praznovali ob začetku leta vere in na nedeljo, ko smo imeli v naši župniji sveto birmo. Kdo pa so misijonarji in kakšna je njihova naloga? Kot je nekoč Jezus poslal svoje učence in apostole oznanjat evangelij, tako tudi danes nagovarja nekatere duhovnike, redovnike, redovnice in tudi laike, da se odpravijo nekam daleč proč v drugačno klimo in drugačno okolje in pokažejo ljudem luč resnice. Njihovo delo ni posvečeno samo oznanjevanju katoliške vere. Iz ljubezni do teh ljudi skušajo pomagati revnim in bolnim na najrazličnejših področjih. Kjer je lakota, skušajo preskrbeti hrano. Kjer ni vode, jo iščejo in gradijo vodnjake. Učijo jih obdelovanja zemlje, njihovim otrokom skušajo nuditi šolanje. Morda jim v razvitih deželah najdejo botre, ki prispevajo zanje. Veliko skrb namenijo zdravju teh ljudi, učijo jih o higijeni, preskrbijo jim

zdravila, cepiva in še bi lahko naštevati. Pri vsem tem ne delajo razlike med maloštevilnimi katoličani in drugimi. Seveda pa s svojim vzgledom in dobrimi deli res mnoge pridobijo za Boga in krščansko vero.

Vsi ne moremo postati misijonarji v nerazvitih deželah. Lahko pa finančno podpremo delovanje misijonarjev in zanje molimo. Skoraj prepričana sem, da večina nevernih ljudi, ki se je vsaj nekoliko seznanila z Jezusom Kristusom in njegovim naukom, pozitivno ocenjuje ta nauk, je pa kritična do Cerkve in kristjanov, kadar se zgodi, da se ne ravna po evangeliju.

Bodimo torej misijonarji tukaj v družbi naših sodobnikov in s svojim vzgledom, svojo ljubeznijo do bližnjih in dobrimi deli pričajmo za Jezusa in evangelij.

Irena

Nabirka misijonske nedelje je bila za misijone. Zbrali smo 840 €.

BITI KRISTJAN

Včasih razmišljam, da je danes, biti mlad kristjan kar težka naloga. V svetu, kjer večinoma veljajo krščanske vrednote za nazadnjaške, je mlademu človeku najlažje slediti večini in tako biti 'kul' v očeh sovrstnikov. Biti kristjan pomeni plavati proti toku. Marsikdo kristjane ponižuje, češ da smo ovce, ker slepo sledimo cerkvi. Sama sem ravno obratnega mnenja, saj biti kristjan (danes, ali nekoč), pomeni biti močan in delati ravno to, kar je v očeh drugih neumno, nazadnjaško. Kar pa predvsem za mladega človeka, ni niti najmanj lahka naloga.



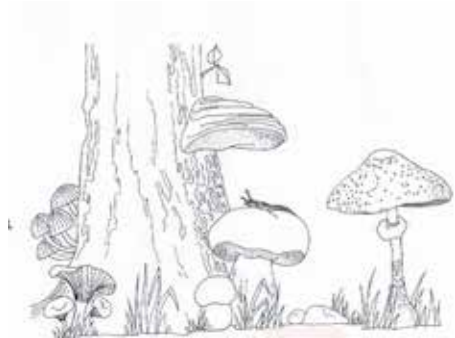
Zelo rada preberem kakšno pričevanje mladega človeka, ki je živel brez Boga, danes pa je goreč kristjan. To je zame neverjetna spodbuda, kako je mogoče plavati proti toku. Najbolj me nagovorijo tisti, ki so prej »zares uživali življenje«, kot je v očeh mladih in sveta nasploh zelo moderno, a so v nekem trenutku ugotovili, da je vse to prazno in šele danes, kot kristjani, zares »uživajo življenje na polno«. To je zelo težko razumeti dokler tega ne doživiš, a je zato toliko lepše, ko pride ta čas. Zato te spodbujam, da se odpraviš na to pot. Pot raziskovanja, pot unikatnosti. Letos je leto vere, in zakaj nebi te spodbude vzeli zares. Veliko je možnosti, kamor se lahko kot mlad kristjan priključiš in zaživiš življenje na polno. Mogoče pa letos Jezus ravno tebe vabi, da ga bolje spoznaš! Neža

"Goro bo premaknil le tisti, ki je v začetku premikal kamenčke."
(ljudski pregovor)

UGANKI

Na eni nožici stojijo ti strici.
Širok klobuk so si na glavo dali
in v senci svoj dom izbrali.

Nihče še ni videl njenih korenin,
vendar je višja kot vsako drevo.
Kar naprej se dviga v v nebo,
pa vendar zrastle ne bo.



MLADINSKI MAŠI: 1. V Tomišlju 4. novembra ob 9. uri - poje skupina Arcus

- >
- > 2. na Igu 9. novembra ob 18. uri - poje mladinski zbor
- > in ižanski animatorji
- >
- >
- >
- > **ADORACIJA:** v župnijski cerkvi na Igu v soboto 10. novembra od 15.00 - 16.00
- >
- >
- >
- > **ADORACIJA ZA BIRMANCE IN KOSTANJ:** v župnijski cerkvi v soboto 10. novembra od 10. - 11. ure, kostanj na dvorišču

Vabljeni!

(odgovora se glasita: gobe , gora)

LETO VERE

Sveti oče Benedikt XVI. je v četrtek 11. oktobra, na dan 50. obletnice odprtja 2. vatikanskega koncila in 20. obletnice razglasitve Katekizma katoliške Cerkve, razglasil leto vere. On želi, *da bi to leto vere v vsakem verniku prebudilo močno željo, da bi izpovedal vero popolnoma in s prenovljenim prepričanjem, z zaupanjem in upanjem.*

Kaj lahko v tem smislu storimo mi kot posamezniki in tudi kot župnija?

Za začetek predlagam, da natisnemo obrazec apostolske vere in ga ponudimo vsakemu verniku s priporočilom, da ga vsak dan vsaj enkrat prebere. Prav tako priporočam, da v cerkvi za uvod v molitev rožnega venca izpovemo ali zmolimo apostolsko vero. Na ta način se jo bomo počasi naučili na pamet in nam bo postala molitev. V apostolski veri so namreč strnjene vse glavne resnice naše vere in prav je, da jih temeljito spoznamo in da nevsiljivo preidejo v vse pore našega življenja. Potem si bomo tudi zaželeli njeno razlago, kar lahko storimo pri sv. maši, posebej takrat, ko je Božja beseda uglasena na te resnice. Ali tudi v kašnih skupinah: molitveni, zakonski, mladinski, posebej pa pri rednem verouku. Želimo ustanoviti še kakšno zakonsko skupino in tudi biblično, saj vemo, da je veroizpoved vzeta iz svetega pisma stare in nove zaveze.

V tem letu naj bi tudi okrepili obha-

janje vere v bogoslužju, zlasti v evharistiji.

Poživimo vero v Jezusa, ki je vzel kruh, ga blagoslovil in razlomil, dal učencem in rekel: *»Vzemite, jejte, to je moje telo.«* (Mt 26, 26). Pa tudi: *»To delajte v moj spomin«.* (Lk 22, 19) Kruh, s katerim nas Kristus hrani, nas spreminja v nove ljudi, nas podpira na poti naše duhovne preнове. Vino, ki je njegova kri, pa nam vliva veselje in vnaša v naše žile pesem upanja. Pomagajmo drug drugemu odkrivati neprecenljivo vrednost sv. mašne daritve. Pa tudi duhovništva, ki je edino zmožno spremeniti kruh v Jezusovo telo, napraviti iz kosa kruha Boga in pri sv. spovedi odvezati od grehov ter reči spovedancu, pojdi v miru, odpuščeni so ti tvoji grehi.

Zakramentalno življenje nas bo naučilo ljubiti Cerkev. Cerkev moramo imeti radi, saj smo vsi z zakramentom krsta postali njeni člani. Zato nas mora boleti in nam ne sme biti vseeno, če gre v Cerkvi kaj narobe. Ni nam vseeno, ko se po Cerkvi pljuva, hkrati pa se bojimo, da so ti pljunki po svoje celo upravičeni. Vsak, ki je krščen in ne živi iz krstne milosti, kazi njeno podobo in jo dela slabotnejšo.

Molimo za Cerkev, da bo skupaj z nami odrinila na globoko. Vsi tisti, ki jo načrtno uničujejo, sami sebe uničujejo in so na poti v propad.

župnik Jože Pozdarec

KJE JE TVOJA VERA, PIJAVA GORICA ?

Gre za sestanek staršev veroučencev s Pijave Gorice. Ko smo se zbrali, deset staršev po številu, sem vam spregovoril o veri. Vsejana je v vaše duše, nihče od vas ni popoln brezverec, je pa pogosto tako, da (po sveto-pisemsko) hudič ukrade pri sveti maši posejano besedo. Nekateri od vas izgubite vero, ko nastane zaničevanje zaradi nje, ali ker morate zaradi nje



trpeti. In se umaknete, da zavržete vero. V našem času se pogosto zgodi, da se marsikateri znajde v porabništvu ali kopičenju imetja, pa v strasteh in užitkih, in se znajde tako, da vero zavrže, da bi mu bilo bolj lagodno. Da ga pač vera ne ovira pri uživanju sveta. Sveta maša je pogosto edina hrana za tvojo vero, zato se je udeležuj; z otroci pa govori o njihovi veri in o verouku. Kristjan, upam, da tudi ti, moli zjutraj in zvečer in v zahvalo za vsakdanje kosilo.

Žal mnogih staršev, za katere bi bilo tako srečanje zelo koristno, ni bilo na sestanek. Morda bo pa tudi po tebi prišlo do njih oznanilo vere in odgovornost za krščansko vzgojo otrok.

sestra Marta in kaplan Janez

Brezje, Dom duhovnih vaj sv. Jožefa - Katoliško gibanje Zakonci za Kristusa vabi zakonce na duhovne vaje z naslovom **Koraki do boljšega zakona**, ki bodo od 16. do 18. novembra 2012 pri sestrah frančiškankah BS. Duhovne vaje predstavijo zakonskim parom božji načrt za zakon in družino, vlogo zakoncev v zakonu, medsebojno komuniciranje in gradnjo odnosov v družini.

Organizirano je varstvo otrok.

Prijave ali informacije na

tel: 031-454-831 ali www.zakonci.net

Radio Ognjišče vabi na 18. gala koncert, ki bo v nedeljo, 18. novembra ob 15.00 in 19.00 v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v LJ. Vstopnice so na voljo v tajništvu Radia (01 512 11 26), pri blagajni Cankarjevega doma in na vseh Petrolovih bencinskih servisih. Tudi z udeležbo in nakupom vstopnice podprete Radio Ognjišče. Skup' držimo, pa bo šlo! Iskreno vabljeni.

Franci Trstenjak, gl. urednik

SPORED BRALCEV BOŽJE BESEDE – NOVEMBER

PRI MAŠI OB 8. URI:

Tončka Cankar in Nastja Strelec – 1. 11.
Helena Bevc in Miha Štefančič – 4. 11.
Franci Orhini in Veronika Čuden – 11. 11.
Tina Založnik in Jernej Smole – 18. 11.
Nataša in Boštjan Šteblaj – 25. 11.
Rok in Zinka Štefančič – 2. 12.
Tončka Cankar in Nastja Strelec – 9. 12.

PRI MAŠI OB 10. URI:

Manca in Aleš Hostnik – 1. 11.
Andreja Zdravje in Marija Poljanec –
1. 11. (ob 14h)
Anka Virant Dornik in Pavla Meglič – 4. 11.
Žan Debevec in Marinka Završnik – 11. 11.
Mojca Kus in Jure Podržaj – 18. 11.

Irena Uršič in Blaž Jamnik – 25. 11.
Barbara Jamnik in Marija Kozin – 2. 12.
Andrej Zgonc in Vlasta Merzel – 9. 12.

BRALCI NA PIJAVI GORICI:

Andreja Lunar in Anamarija Picek – 1. 11.
Damjana Urbar in Klavdija Hočever – 4. 11.
Jelka Tavčar in Katarina Hočever – 11. 11.
Tadeja Lunar in Eva Kramar – 18. 11.
Urška Pirc in Anže Globokar – 25. 11.
Olga Urbar in Andreja Lunar – 2. 12.
Anamarija Picek in Damjana Urbar – 9. 12.

ČIŠČENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

- 9. SKUPINA – 4. 11. (Matena)
- 1. SKUPINA – 11. 11.
- 2. SKUPINA – 18. 11.
- 3. SKUPINA – 25. 11.
- 4. SKUPINA – 2. 12.
- 6. SKUPINA – 9. 12.
- 7. SKUPINA – 16. 12.



ZAKRAMENT SV. KRSTA so prejeli: **Aljaž Drobnič**, 6. 10. 2012, Kočevska c. 126, Pijava Gorica, lg; **Filip Jeram**, 6. 10. 2012, Ljubljanska c. 40, na Kureščku, lg; **Tim Gostič**, 7. 10. 2012, lška vas 38, lg; **Ela Verhovc**, 14. 10. 2012, Slomškova 40A, Domžale, na Kureščku, lg; **Gal Škulj**, 20. 10. 2012, lška vas 4, lg.



KUPUJETE DARILO?

V župnijski pisarni dobite knjigo o ižanski župniji
ob 300 letnici župnijske cerkve

NAPOVEDNI KOLEDAR

- Nedelja 28. 10. 30. **MED LETOM – ŽEGNANJSKA NEDELJA** – ob 10. uri **ŽEGNANJE NA PIJAVI GORICI**
- Ponedeljek 29. 10. bl. Mihael Rua, duhovnik, salezijanec – *jesenske počitnice* – sestanek ŽPS ob 19. uri
- Sreda 31. 10. dan reformacije – državni praznik
- Četrtek 1. 11. **VSI SVETI** – zapovedani praznik – sv. maše na lgu ob 8., 10. in 14. uri; popoldne ob 13.40 litanije vseh svetnikov, po maši pa procesija na pokopališče in ob 15. uri molitve za rajne. Ob 17. uri v župnijski cerkvi molitev rožnih vencev za verne rajne. Lepo vabljeni tudi k tej molitvi. Na Pijavi Gorici sv. maša ob 9. uri; na Kureščku ob 14.30 molitev za rajne na pokopališču, ob 15. uri sv. maša v cerkvi.
- Petek 2. 11. **SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH** – prvi petek - sv. maše ob 7. uri na pokopališču, ob 8. in 18. uri v župnijski cerkvi, po maši izpostavitve Najsvetejšega, litanije Srca Jezusovega in evharistični blagoslov. Na Pijavi Gorici sv. maša ob 18. uri, na Kureščku sv. maša ob 15. uri. - Ker je to tudi prvi petek, bo dopoldne obisk in obhajilo bolnikov na domu. *Vsak duhovnik lahko danes trikrat mašuje: enkrat po lastnem namenu, drugič za vse verne rajne, tretjič po namenu sv. očeta, vendar mora to biti ob različnih časih.*
Cerkev naklanja v prvih osmih dneh novembra popolni odpustek za vsak obisk pokopališča in molitev za rajne. Prav tako ga je mogoče prejeti v vseh cerkvah in javnih kapelah 1. in 2. novembra ter na prejšnjo ali na naslednjo nedeljo, če smo bili pri spovedi in obhajilu ter molimo veroizpoved ter po namenu sv. očeta (npr. očenaš).
Priložnost za spoved bo v tednu pred praznikom Vseh svetih vsak delavnik pred sv. mašo in tudi na sam praznik. Izkoristimo to možnost, ki nam jo naklanja sv. Cerkev.
- Sobota 3. 11. prva sobota – pobožnost na čast brezmadežnemu srcu Marijinemu; na Kureščku ob 9. uri čaščenje Najsvetejšega, ob 10. uri sv. maša in pete litanije
- Nedelja 4. 11. **ZAHVALNA NEDELJA** – ob 11. uri **ŽEGNANJE PRI SV. LENARTU NA GORNJEM IGU** – ob 15. uri sv. maša na Kureščku – dekanijsko srečanje ŽPS-jev na Viču
 Tridnevna priprava na praznovanje župnijskega zavetnika.
- Četrtek 8. 11. **SREČANJE ZA BOLNIKE IN OSTARELE**: ob 16.30 – priložnost za spoved, ob 17. uri sv. maša in podelitev zakramenta bolniškega maziljenja, po maši pogostitev in družabno srečanje v veroučni učilnici - voditelj bogoslužja bo gospod Ivan Turk
- Petek 9. 11. **SV. MAŠA ZA MLADE IN SREČANJE ZANJE** ob 18. uri

- Sobota 10. 11. CELODNEVNO ČEŠČENJE NAJSVETEJŠEGA:**
 ob 8. uri sv. maša z nagovorom in izpostavitv Najsvetejšega
 Spored čaščenja:
 9.00 – molitvena skupina,
 10.00 - 7., 8. in 9. razred
 11.00 – vsi drugi veroučenci
 12.00 – zakonski skupini
 14.00 – druga molitvena skupina
 15.00 - mladina
 16.00 - vsi drugi
 16.30 – litanije in sklep čaščenja
 ob 17.00 sv. maša za zakonske jubilate. Vabljeni vsi, ki letos praznujete zakonske obletnice. Pri sv. maši boste obnovili svojo ljubezen in zvestobo in prejeli majhen spominček. - Po maši pa ste povabljeni v učilnico na družabno srečanje.
- Nedelja 11. 11. SV. MARTIN, škof, - SLOVESNO PRAZNOVANJE ŽUPNIJSKEGA ZAVETNIKA –** slovesne svete maše ob 8. in 10. uri, ob 10. uri bo maševal mag. Janez Potočnik, salezijanski inšpektor, ki bo blagoslovil obnovljeno dvorišče; po maši pogostitev pred cerkvijo; dobre gospodinje prosimo, da napečejo nekaj sladkih dobrot za prijetno druženje.
- Četrtek 15. 11.** ob 19. uri sestanek za starše prvoobhajancev
- Nedelja 18. 11.** 33. NEDELJA med letom
- Četrtek 22. 11.** sv. Cecilija, zavetnica cerkvene glasbe in pevcev - sv. maša za pevce ob 18. uri, nato pogostitev v učilnici
- Petek 23.11.** sv. Klemen I., papež, mučenec – ob 17.00 sv. maša v Iški; ob 19. uri priprava staršev in botrov na krst otroka
- Nedelja 25. 11.** NEDELJA KRISTUSA, KRALJ A VESOLJSTVA – sklep cerkvenega leta
- Sreda 28. 11.** koncert Klic dobrote ob 20. uri v Celju
- Četrtek 29. 11.** začetek devetdnevnic v čast Brezmadežni Mariji
- Sobota 1. 12.** pletenje adventnih venčkov za otroke od 9. do 12. ure
- Nedelja 2. 12.** 1. ADVENTNA NEDELJA – blagoslovitev adventnih venčkov
 Začetek že ustaljene adventne pobožnosti MARIJO NOSIJO: v Stajah, na Igu, Iški vasi, Mateni, Iški Loki, Sarskem in na Pijavi Gorici. Vsak večer se zberejo k molitvi rožnega venca pri družini, kjer je Marijin kip en ali več večerov, potem se Marija odnese k drugi družini.
- Sreda 5. 12.** obisk Miklavža ob 17. uri – otroke prijavite do 30. novembra
- Četrtek 6. 12.** obisk Miklavža na Pijavi Gorici ob 16.30

V našem glasilu pišemo o dogodkih v župniji in bi večkrat radi objavili tudi fotografije. Priložnostne **FOTOGRAFE PROSIMO**, da nam posredujete svoje posnetke (zupnija.ig@rkc.si ali USB ključek), ki bodo objavljeni v glasilu ali pa na spletni strani.